

יוסי ידין מצפה לבן

אלמנת המנהיג מתחתנת

בסיפור החם ביותר שלי השבוע — אני לא יכולה לגלות לכם את שמות הגיבורים. מדובר באלמנתו של אחד המנהיגים היגיוניים — והוא היה מנהיג אמיתי, תמי, תמימי לי — העומדת להתחתן עם עובד בכיר של ההסתדרות.

פקיד בכיר זה היה בזמנו באותו משק יחד עם בעלה של אהובתו. נוסף לזה, הוא היה גם אחד ממקורביו, כאשר המנוח היה בשיא פעילותו.

העובד הבכיר, שהוא נשוי ואב לילד דים, עומד עכשיו להתגרש מאשתו, לפני שיינשא לאהובתו, שחגגה השבוע את יום-הולדתה.

אז אחרי שהוא יגיש את הבקשה לגט, אוכל לגלות לכם את שמו, ואת שמה.

מחתנים

את ההורים

ליצחק גינזבורג, מנהל המוזיאון ה"עירוני לאמנות של בתיים, היה נדמה כי זו החתונה האחרונה שהוא עורך. בחגיגה עליזה שנערכה באולם גילניש-אה בתו, בלה גינזבורג לחיים אורי רייך, מבכיל הסופרמרקט הפרטי ב"חור שברחוב דיונוף בתל-אביב, החתונה ש-נערכה לרגל ביקורו בארץ של הצייר

יוסי ורות ידין

כאשר חגג השחקן יוסי ידין בשבוע שעבר את יום-הולדתו ה-53, היתה לו סיבה כפולה לשמחה. בפעם הראשונה בחייו מצפה עתה יוסי ללידת בנו או בתו הראשונים.

מנשואיו הראשונים עם השחקנית חנה מרון, שהחזיקו מעמד שש שנים, לא נולדו ליוסי צאצאים. גם הבת אותה גידל יוסי ידין בנשואיו השניים לא היתה בתו שלו. הוא קיבל אותה מוכנה כאשר נישא לאלמנת הטייס, שושנה קסלמן, אך גידל אותה כאילו היתה בתו שלו.

כאשר נשא יוסי לאשה לפני שנה בווינה את הדי דובסקי, צעירה אוסטריית נוצריה שהיתה בת גילה של בתו המאומצת וגם ידידתה, היו רבים מידידיו של יוסי שזקפו גבות בתמימה על נשואיו אלה, בעיקר בשל הפרש ה-גילים הגבוה ביניהם (25 שנה). אולם ה"אהבה אינה מכירה במיגבלות של גיל, הדי, שהתגירה ועיברתה את שמה לרות, נכנסה זמן קצר אחרי הנשואים להריון. לרוע המזל לא החזיק ההריון של ה"רעה הצעירה. אבל היא התגברה על המכה, ונכנסה מייד שוב להריון. עתה היא נמצאת בשלבי הריון מתקדמים ויוסי, העומד להצטרף בקרוב לתיאטרון העירוני בחיפה, צופה בחדרה ובאשר לקראת היום בו יהפוך סוף-סוף לאב.

כל ידידות

השר

באותה שעה ממש שרות דיין אירחה בשבוע שעבר את המכירה הפומבית ל-מען בית-החולים תל-השומר, בביתה החדש בהרצליה — נהנה בעלה לשעבר, שר-הביטחון משה דיין, מאירוע פומבי פחות, אך שמח לא פחות — מסיבת יום-ההולדת (ה-46, אם זה דווקא מעניין אתכם, חזירים שכמותכם) של מרים אשכול, אלמנת ראש הממשלה. מי שזוכר את היחסים הלא-כלכליים לבביים ששררו בזמנו בין משה דיין ל-לוי אשכול, עשוי לתמוה על הידידות הפתאומית בין דיין לאלמנתו של לוי אשכול.

אז מסתבר שאחד לא שייך לשני. ה"יחסים בין דיין למרים היו תמיד מצויינים, דיין, שלדברי משמיצו הוא קמצן נוראי, אפילו נוהג להביא לה מדי פעם מתנות. סמליות כמובן, אבל בכל זאת. האשמה בידידות הזאת היא ידידתו של דיין, רחל כורסריבניוביץ, שהיא ידידה ותיקה של מרים אשכול, עוד מי-לפני שמרים נישאה ללוי.

אורגיות להשראה

לאט לאט אני מתרשמת, שאשר עיני-דור הוא אחד הבחורים הפעילים ביותר בשטח. כמה שהוא מספיק: אחרי שחולל לפני חצי שנה מהומה, כשהתגלה שהוא מצויר את צוריו המוזרים תחת השפעת ל.ס.די. (מטורף, מטורף — אבל עושה כסף, העולם הזה, 1839), גילה השבוע העלם את סחורתו, בתערוכה שפתח ב"גלריה צעירה יחד עם הציירת אביגיל יורש.

בשביל לפתוח תערוכה, צריך גם כמות של ציורים, לא רק איכות. אשר סיפק את הכמות. בנוסף, היה גם מעורב, בין לבין, בשערוריאות נוספות. היה זה כאשר ביקש לפרסם ספר מצוירי, והמו"ל, שעבר על הסחורה, נחרד לראות בהם צלבי-קרב: "על גוף פתי המתה יהיו צלבי-קרב בחוצאה שלי", הודיע לאשר. איך הוא מסביר את התפוקה שלו?

רק לא חתונה

הוא אחד מאותם מתימעת ברוכי-כשרון, היודעים להיות בני-בית בכל מקום בעולם: אצל ראש-ממשלת הודו, אינדרירה גנדי — שם הוא מוכר כבן לאחת ממשפחות-האצולה הוותיקות ביותר במדינת-הענק. אצל אנשי-עסקים ושרים ברחבי אסיה. אירופה ואמריקה — שם הוא מוכר כאיש-עסקים בקנה-מידה בינלאומי. ואצל עובדות בורסה-היהלומים ברמת-גן — שם הוא נחשב לאחד הדון'זואנים המבוקשים ביותר במגרד-השחקים.

אני מדברת כמובן על רשמי מהטה — שזשבו עיבל אביו מידי נשיא המדינה, פרופסור אפרים קציר, תעודת-משווק מצטיין, בטקס בו הוענקו פרסים דומים ליצואנים מצטיינים. אביו של רשמי הוא הבוס הרשמי של העסק, אבל רשמי הוא האיש העומד לצד האבא.

כפי שידועות כבר כל חתיכות בניין הבורסה, הוא בן 23, רווק, יליד הודו, גוי גמור וכשר, הנמצא בישראל כבר עשרים שנה, ונחשב לאחד היהלומנים הגדולים

הנסיכה פאולה ורשמי (משמאל)

בעולם. השנה, למשל, הוא זכה בפרס מידי הנשיא על ששייח ילומים בסך הצנוע של 6 מיליון דולר.

רק טבעי הוא אם כן שרשמי אינו מאלה ההולכים בקטנות. בשבוע-היהלומים שהתקיים לאחרונה, הוא הציג את אחד היהלומים הגדולים בעולם — בן 332 קאראט. הנסיכה פאולה שביקרה בזמנו בתצוגה בחו"ל, בו הוצג היהלום, התעכבה זמן ממושך לידו, ונראה היה בעינינו שהוד-נסיכותה היתה נותנת הרבה בשביל יהלום כזה.

מחוז לשעות העבודה, נזקק רשמי לחלוקת-עבודה מדוייקת. בהתחשב בלחץ עליו מצד המין הלוחץ. אחרי הכל, לא כל יום מודמן רווק מבוקש כל-כך מבוקש לישראלית הממוצעת, ואפילו הלא-ממוצעת.

אלא שרשמי מוכן להתפעל מהאוצרות האופפות אותו רק עד שלב מסוים. כאשר זה מעמיק לשלב הרמזים המפוקפקים, בענייני חתונה וכו' — הוא מעמיד אותן על מקומן. שכן חתונה בגילו, הוא מאמין, היא אקט קצת מוקדם מדי. שלא לומר פזיו. ולוא הייתי גבר, לא הייתי יכולה שלא להסכים איתו.

חיים ובלה אונרייך

יענקל גינזבורג, אחיה של בלה, ה"מתגרר בווישינגטון, היתה בעיצומה כאשר נטלה השחקנית גאולה נולי את ה"מיקרופון מידי תזמורת החתונה.

לאורחים המופתעים בישרה גאולה, כי כולם, עד האחרון, מוזמנים לחגיגת נשואין שתיערך בעוד שנה בדיוק במלון הילטון בת"א, "במיסגרת חגיגות ה-25 שנים שעורכת מישיפת גינזבורג למדינה." אבא גינזבורג הסתכל לכל הכיוונים ולא ידע למי הכוונה. הוא כבר השיא את שתי בנותיו ובנו. אלא שאז נחשפה ההפתעה. החתונה שתיערך בהילטון תהיה חתונתו שלו. מסתבר שבשעתה, בעת מילחמת העולם השנייה, כנשוא יצחק גינזבורג את לידיה זיקוב, היו אלה נשואין חפוזים שנערכו בצנעה ללא אורחים. עתה, כשסיים להשיא את ילדיו, הכינו לו הם הפתעה. ביוזמתו של יענקל הבן, העושה חיל בארצות-הברית כגייה, תוכננה מסיבת חתונה להורים והאולם בהילטון כבר הוזמן.

עכשו מקווים הבנים שעד לחתונת ההורים הם יוכלו להביא גם כמה נכדים שישתתפו בטקס הכלולות המחודש של הסבא והסבתא.

פשוט מאוד, מגלה הצייר בן השלושים, האוהב כסף, את מרטין בורמן, ריכארד שטראוס, אלדוס האקסלי, ניטשה, הנא-ציס, וטימותי לירי, ושוא מוסיקה יש-ראלית, מוסדות, חתונות, לוויית, ובכלל מישפחות וחברים: "אורגיות. בין ציור לציור, אני עושה אורגיות. אין כמו אור-גיה טובה לזריקת השראה מצויינת." לא פלא. אם הייתי אני השראה, הייתי ממחרת גם כן לצאת החוצה, בין האורגיות מצד אחד וחל.ס.די. מצד שני.